

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 24. ledna 2017
samosoudkyní Mgr. Ing. Daniellou Sarah Sotolářovou, **t a k t o:**

Obžalovaný

[REDACTED]

[REDACTED]

je vinen, že

dne 12.6.2016 v době okolo 13.20 hod. v České Lípě, v ulici [REDACTED], v [REDACTED]
[REDACTED] odcizil z prodejního regálu 5 ks balení břitů Today v celkové hodnotě 499,50 Kč a 1 ks
holítko v hodnotě 99,90 Kč, které si uschoval pod oděv a následně prošel pokladní zónou bez
zaplacení, čímž způsobil [REDACTED]
[REDACTED] škodu v celkové výši 599,40 Kč, načež byl zadržen pracovníkem ostrahy a odcizené
zboží bylo nepoškozené vráceno zpět do prodeje a jednání se dopustil přesto, že byl odsouzen
trestním příkazem Okresního soudu v České Lípě č.j. 32 T 150/2015-47 ze dne 20.8.2015, pro
přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství
podle § 23 trestního zákoníku,

t e d y přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, a byl za takový čin v posledních třech letech
odsouzen,

čímž spáchal

přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku

a odsuzuje se

za přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku z tohoto rozsudku a za sbíhající se přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku z trestního příkazu Okresního soudu v České Lípě č.j. 3 T 76/2016-49 ze dne 20.6.2016,

podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku ve spojení s § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **dvanácti (12) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 84 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá** za současného vyslovení **dohledu** nad obžalovaným a podle § 85 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **třiceti (30) měsíců**.

Podle § 85 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 48 odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **přiměřená povinnost** spočívající v tom, aby během zkušební doby učinil kroky směřující k získání trvalého pracovního poměru a na výzvu probačního úředníka předkládal doklady o legálním zdroji příjmů, případně dokládal probačnímu úředníkovi svou snahu nalézt zaměstnání.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se zároveň **zrušuje** výrok o trestu **z trestního příkazu** Okresního soudu v České Lípě č.j. 3 T 76/2016-49 ze dne 20.6.2016, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění

Dokazováním provedeným v průběhu hlavního líčení zjistil Okresní soud v České Lípě následující **skutečnosti**:

Obžalovaný [REDAKCE] se přihlásil k odpovědnosti za jednání, které je mu kladno za vinu a vyjádřil lítost nad svým činem. Připustil tedy, že v [REDAKCE] odcizil předmětné brity na holení. Učinil tak proto, že neměl žádné finanční prostředky, spal na ulici a neměl ani na jídlo. Tehdy bral pervitin a nebyl v dobré životní situaci. Aktuálně však žádný pervitin nebere a také si našel práci v baru „Soukyho“ jako údržbář. Ve své výpovědi dále uvedl, že v minulosti byl již pro obdobnou trestnou činnost odsouzen a dodal, že trest obecně prospěšných prací uložený dřívějším rozsudkem. K dotazu uvedl, že odcizené zboží dobrovolně vydal pracovníci poklady.

Svědky [REDAKCE] uvedla, že v červnu roku 2016 pracovala jako pokladní v [REDAKCE] Inkriminovaného dne byla zrovna za pokladnou, když si všimla, jak pokladní zónou prochází vysoký, štíhlý a nakrátko ostříhaný mladší muž, který nepředložil žádné zboží k placení, ačkoli měl „něco“ schované za mikinou. Vyzvala jej proto, aby jí ukázal, co má ukryté. V reakci na to mladý muž vytáhl pět balení britů na holení. Tyto brity byly následně vráceny zpět do prodeje, a proto žádná škoda nevznikla.

Rozhodné skutkové okolnosti jsou doloženy též opatřeními **listinnými důkazy**.

Specifikace zboží odcizeného v o [REDAKCE] včetně jeho hodnoty, vyplývá z protokolu o krádeži a přiloženého pokladního dokladu [REDAKCE] ze dne 12.6.2016. Z nich je patrné, že bylo odcizeno pět kusů britů a jeden kus holítka v celkové hodnotě 599,40 Kč.

Z kamerového systému instalovaného v objektu prodejny [REDAKCE] ze dne 12.6.2016 je patrné, že v 13.24.01 hodin přichází do prodejní plochy muž s šedou mikinou a kapucí na zip a v 13.24.15 hodin bere dvakrát z regálu zboží, které si ukládá pod mikinu a zip si vytahuje po uložení zboží až ke krku. Konečně, v 13.27.31 hodin prochází tento muž pokladní zónou, aniž by zboží vyložil na pokladní pás a zaplatil.

Z úředního záznamu Policie České republiky č.j. KRPL-60392-4/TČ-2016-180111 vyplývá, že dne 12.6.2016 byla v 13.35 hodin zajištěna v objektu [REDAKCE] osoba, která byla policejní hlídkou složenou z nstrž. [REDAKCE] a nstržm. [REDAKCE] ztotožněna jako obžalovaný [REDAKCE]

Skutečnost, že se obžalovaný [REDAKCE] nyní stíhaného jednání dopustil i přesto, že byl za obdobný čin v posledních třech letech odsouzen, je doložena složkou listin tvořících obsah trestních spisů vedených u Okresního soudu v České Lípě pod sp. zn. 32 T 150/2015, zejména pak trestním příkazem Okresního soudu v České Lípě č.j. 32 T 150/2015-47 ze dne 20.8.2015, který nabyt právní moci dne 6.4.2016.

Naproti tomu skutečnost, že nyní posuzovaný skutek se sbíhá s přečinem krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, za který mu byl uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání deseti měsíců s podmíněným odkladem v trvání dvaceti měsíců za současného vyslovení dohledu probačního úředníka, vyplývá z trestního spisu Okresního soudu v České Lípě sp. zn. 3 T 76/2016, zejména pak z rozsudku Okresního soudu v České Lípě č.j. 3 T 76/2016-49 ze dne 20.6.2016.

Okresní soud v České Lípě, vycházející ze shora uvedených důkazů, které **hodnotil** jednotlivě i v jejich souhrnu, dospěl k závěru, že se obžalovaný [REDAKCE] dopustil stíhané trestné činnosti. Za podstatné přitom v této souvislosti považoval zejména následující skutečnosti:

Obžalovaný [REDAKCE] se v plném rozsahu doznal k tomu, co mu bylo kladeno za vinu. Potvrdil tedy, že odcizil z regálů prodejní plochy [REDAKCE] pět balení břitů a jedno balení holítko, stejně jako to, že byl za obdobnou trestnou činnost v minulosti již soudně potrestán. Ve shodě s jeho výpovědí vyzněla i svědecká výpověď [REDAKCE] která specifikovala věci odcizené z obchodního domu, popsala chování obžalovaného [REDAKCE] a uvedla, že zboží bylo vráceno zpět do prodeje. V průběhu dokazování přitom nevyšlo najevo nic, co by zpochybnilo tuto skutečnost a věrohodnost její výpovědi. Navíc v souladu s její výpovědí vyzněl i záznam z kamerového systému instalovaného v objektu obchodního domu. Hodnota odcizených věcí je prokazována soupisem jejich prodejních cen porůzeným poškozenou [REDAKCE] Konečně, skutečnost, že se uvedeného jednání obžalovaný [REDAKCE] dopustil, přestože byl za obdobný čin v posledních třech letech potrestán, dokládá trestní příkaz Okresního soudu v České Lípě č.j. 32 T 150/2015-47 ze dne 20.8.2015.

Obžalovaný [REDAKCE] svým jednáním naplnil po **právní stránce** skutkovou podstatu přečinu krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, neboť z prodejny obchodního řetězce v České Lípě odcizil zboží v hodnotě 599,40 Kč patřící poškozené [REDAKCE] Vzhledem k tomu, že krátce po činu byl dopaden i s odcizenými břitů a holítkem, byly tyto v plném rozsahu vráceny do prodeje a tím byla způsobená škoda reparována. Aplikace ustanovení § 205 odst. 2 trestního zákoníku je opodstatněna tím, že byl obžalovaný [REDAKCE] za takový čin v posledních třech letech odsouzen. Jednání obžalovaného [REDAKCE] bylo přitom vedeno úmyslem přímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť věděl, že se jedná o cizí věci a že pro přečin krádeže byl již v posledních třech letech odsouzen, a cíleně se dopustil další krádeže.

Při úvaze o druhu a výměře **trestu** soud vycházel z obecných zásad pro ukládání trestu obsažených v § 37 až § 39 trestního zákoníku a přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem podle § 41 a § 42 trestního zákoníku. Obžalovanému polehčuje okolnost, že se k jednání, které je mu kladeno za vinu zcela doznal, svého činu litoval a napomohl k objasnění stíhaného činu. V jeho prospěch bylo namístě zohlednit též to, že jím způsobená škoda nebyla nijak vysoká a zboží bylo vráceno zpět do prodeje, čímž byla způsobená škoda reparována. Specifickou okolností, kterou bylo namístě zohlednit, byla skutečnost, že se jednalo o škodu nepatrnou ve smyslu ustanovení § 138 trestního zákoníku, neboť škoda způsobená odcizením předmětných věcí nedosahovala ani hraniční výše škody nikoli nepatrné činicí 5.000,- Kč. To přitom výrazně snižovalo škodlivost celého jednání obžalovaného [REDAKCE] a to i přesto, že výše škody není kvalifikačním znakem skutkové podstaty přečinu krádeže podle odstavce 2, a proto je zcela bezvýznamná pro posouzení trestnosti činu. Hodnota odcizených věcí nicméně nebyla zcela bezvýznamná, a proto nemohly být splněny podmínky použití zásady subsidiarity trestní represe ve smyslu § 12 odst. 2 a z ní vyplývajícího principu ultima ratio (srov. R 25/1999-II a Trestní zákoník. Komentář. I. díl. Praha: Wolters Kluwer s. 1149). To na straně jedné. Na druhé straně nebylo možné pominout trestní minulost obžalovaného, jenž byl celkem osmkrát odsouzen vesměs pro majetkovou trestnou činnost, byť přihlížet lze jen ke třem z nich. Jde tak u něj o speciální recidivu. Vzhledem k tomu, že nyní posuzovaný skutek se sbíhá s přečinem krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, za který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v České Lípě č.j. 3 T 76/2016-49 ze dne 20.6.2016 podmíněný trest odnětí svobody v trvání deseti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu dvaceti měsíců za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným, neboť se obou těchto skutků dopustil předtím, než byl doručen uvedený trestní příkaz, bylo namístě uložení souhrnného trestu podle zásad uvedených v ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku, tedy v sazbě uvedené v § 205 odst. 2 postihující čin přísněji trestný, a to v sazbě od šesti měsíců do tří let.

S ohledem na uvedené skutečnosti charakterizující nyní stíhaný čin i s ním se sbíhající přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku z trestního příkazu Okresního soudu v České Lípě č.j. 3 T 76/2016-49 ze dne 20.6.2016, způsob provedení tohoto činu, hodnotu odcizených věcí, relativně svědomitý přístup k předchozím alternativním trestům k trestu odnětí svobody, poměry obžalovaného [REDAKCE] jakož i projevy lítosti, shledal soud přiměřenou reakcí na nyní stíhanou trestnou činnost i s ní se sbíhající trestnou činností uložení souhrnného trestu, a to ještě nespojeného s přímým výkonem trestu odnětí svobody. Trest odnětí svobody mu byl ukládán jako trest souhrnný v trestní sazbě ustanovení § 205 odst. 2 trestního zákoníku, tedy v rámci trestní sazby nejprísnějšího trestného činu, ve výměře od šesti měsíců do tří let, a vyměřen mu byl ještě v dolní polovině této sazby v trvání dvanácti měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu třiceti měsíců a jeho výkon odložil na zkušební dobu třiceti měsíců za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným. Současně byla obžalovanému [REDAKCE] uložena povinnost dokládat probačnímu úředníkovi doklady o legálním zdroji příjmů a činit kroky směřující k získání trvalého zdroje příjmu v podobě stálého zaměstnání, neboť z dokazování provedeného v průběhu hlavního líčení vyplynulo, že příčinou opakovaného páčání majetkové trestné činnosti je právě absence trvalého zdroje příjmu. Lze přitom předpokládat, že dlouhá zkušební doba spojená s dohledem probačního úředníka a povinností hledat trvalé zaměstnání splní účel trestu a výrazně účinněji přispěje k předcházení recidivy trestné činnosti obžalovaného, než krátkodobý přímý výkon trestu odnětí svobody. Opětovné páčání trestné činnosti by přitom bylo nepochybnou známkou neřádného života, a vedlo by k nařízení výkonu podmíněně odloženého trestu odnětí svobody.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno do **osmi** dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

V České Lípě dne 24. ledna 2017.

Mgr. Ing. Daniella Sarah Sotolářová, v.r.
Samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: